

KÉSZ kerekasztal-beszélgetés a magyar érdekről

A szocialisták és a szabaddemokraták „őshazugságairól”, a nyugdíjasok nehéz élethelyzetéről, a csökkenő állami normatívákról, a jogállam eszközeivel való tisztességes elszámoltatásról, a nemzeti gazdaságpolitika céljairól volt szó a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) Érd és Vidéke csoportja által a Szepes Gyula Művelődési Központban megtartott „A magyar érdekről – okosan” című kerekasztal-beszélgetésen.

A rendezvényen megjelent *Aradszki András*, Pest megye 8. számú egyéni országgyűlési választókerületének Fidesz-KDNP képviselőjelöltje is.

Soltész Miklós, a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselője, a Magyar Országgyűlés Ifjúsági, szociális és családügyi bizottságának alelnöke adatokkal indította előadását: jelenleg hárommillió ember él Magyarországon a létminimum alatt, ezt követően pedig tételesen felsorolta az eltelt nyolc év kormányzati „őshazugságait”, amelyek ellehetlenítették a magyar nép életét.

– Semmi nem lett a beígért nyugdíjkorrekcióból, csökkent a nyugdíjak reálértéke, 65 évre emelték a nyugdíjkorhatárt, borzasztó körülmények uralkodnak a szociális intézményekben, harmincezer forint alatt tartják immár harmadik éve a nyugdíjminimum összegét, két évre csökkentették a gyst, és súlyos helyzet alakult ki a segélyezési rendszer területén – sorolta a szocialista kormányok által be nem tartott ígéretek a kereszténydemokrata politikus.

Soltész Miklós elmondása szerint olyan világban élünk, amelyben a segélyezésből élők egy része kineveti azokat, akik becsületesen dolgoznak a minimálbérért.

– Tönkretették a munka becsületét, megnehezítették a pedagógusok munkáját, csök-

A közönség zsúfolásig megtöltötte a művelődési ház nagytermét

kennek az állami normatívák, és mindenki látja már, hogy a „vadkapitalisták” és a „vadliberalisok” csak saját érdekükkel vannak elfoglalva. Olyan produktív szociálpolitikára van szükség, amely, ha kell ad, más-kor pedig él az elvárásaival is – jelentette ki Soltész Miklós.

A kereszténydemokrata politikus szerint az egyik legfontosabb feladat az otthonuk biztonságában veszélyeztetett emberek megvédelése kell legyen, mert kufár csoportok képesek kifosztani a nehéz helyzetbe került családokat.

– Munkahelyeket kell teremteni a fogyatékkal élőknek, a társadalom elesettjeinek, be kell vezetni a családi jellegű adózást, lehetővé kell tenni az édesanyák számára a részmunkaidőt, és meg kell becsülni az időseket – közölte Soltész Miklós.

Varga Mihály, a Fidesz alelnöke, a Magyar Országgyűlés Költségvetési, pénzügyi és számvevőszéki bizottságának elnöke bejelentette: elkészült a Fidesz és a vele választási szövetséget alkotó nemzeti politikai erők szakemberei által kidolgozott Nemzeti ügyek programja című dokumentum, amely – a Fidesz választási győzelme esetén – kormányprogrammá válik.

A Fidesz alelnöke elmondta, hogy öt témakörben – a munka, a család, a szociális biztonság, az egészség és a rend tekintetében – fogalmaztak meg konkrét célokat és irányelveket.

– A Fidesznek van programja, de ezt akkor sem hiszi el *Lendvai Ildikó*, ha a saját szemével látja – fogalmazott a fideszes politikus.

A nagypolitika időszerű kérdéseiről szólva kifejtette, hogy – úgy tűnik – három párt esélyes a parlamentbe jutásra. Az MDF-ről úgy vélekedett: paranormális jelenségek mutatkoznak a párt körül, és teljesen erodálódott az egykor szebb napokat látott rendszer-váltó párt. Varga Mihály olyan ígéretgő pártnak nevezte az MSZP-t, amely teljesen elvesz-

Az előadók kifejtették: csak a Fideszre leadott szavazatok jelenthetnek valódi változást

tette önbecsülését, és amelyik félelmében fűt-fát ígér a választópolgároknak.

A Jobbikról elmondta, „hergelő” pátról van szó, amelynek a vezetői kihasználják az emberek óriási elégedetlenségét és dühét.

A Fidesz alelnöke emlékeztetett arra, hogy az eltelt nyolc évben teljesen megváltoztak a gazdasági erőviszonyok a térségünkben, többek között a szlovák gazdaság példáját hozta fel, amely magas életszínvonalat, eurót és virágzó gazdaságot teremtett szomszédunknál.

– Magyarországon nagy az elkeseredettség, meggyengült a közbiztonság, de tudni kell, hogy az erőszak csak erőszakot szül, ezért nagy a politikusok felelőssége – tette hozzá a fideszes politikus.

Varga Mihály elmondta azt is: tisztességes elszámoltatás következik a Fidesz választási győzelme után, de csak a jogállam eszközeinek a betartásával.

– Erősíteni kell a rendőrséget és a közbiztonságot, szigorítani kell a kiszabható büntetéseket – sorolta a teendőket a Fidesz alelnöke.

Varga Mihály elmondása szerint egymillió új munkahelyet kell teremteni a következő években, a gazdaságpolitikában filozófiai váltásra van szükség, és bízni kell saját tehetségünkben, mert van jövője ennek a nemzetnek.

Giró-Szász András politológus, a Századvég Alapítvány igazgatója szomorúnak nevezte a magyar társadalom lelkiállapotát, és kijelentette, egészséges nemzettudatra van szükség, és ki kell állni az össznemzeti érdekek mellett.

A politológus véleménye szerint csak a Fidesz kormányképes párt, a többi párt csak az ígéretekből él, mivel tudják,

hogy a választópolgárok nem tudják számon kérni ígéreteiket, mert nem ők alakítanak majd kormányt. Az MSZP kormányképtelen párt, mert miniszterelnökeit is csak hosszú alkudozás után tudta megnevezni az eltelt években, és maga a párt struktúrája sem megfelelő.

Giró-Szász András megemlítette, hogy az utóbbi években Magyarországon felerősödött a negatív kampány, és utalt arra, hogy a választópolgárok felelőssége lesz a szocialisták megbüntetése az áprilisi országgyűlési választáson.

– A Jobbik megerősödését a rossz kormányzás tette lehetővé, és a Fidesz jó kormányzása lehet a Jobbik ellenfele – hangoztatta Varga Mihály.

A Fidesz alelnöke szerint a Jobbik ellenérdekelte a változásokban, éppen ezért óriási a felelősségünk, amikor elme-gyünk majd szavazni, mert csak a Fideszre leadott szavazatok biztosíthatják a valódi, várt változást.

–**botond**–

Fűben, fában orvosság van – tartja a népi szólásmondás.

Teáink, fontos gyógyszerünk, nélkülözhetetlen, betegségeket távol tartó és elhárító orvosságaink ma is zömében belőlük készülnek. E természetes eredetű anyagoknak a gyógyerejét és hatását másolják le a vegyi úton, gyárilag elkészített gyógyszerekkel. Mindezek – népiesen szólva – testi nyavalyáink gyógyítását, azaz elmúlását szolgálják. Orvosok, lélekbrúvák, éles elmék azt is megállapították, hogy a testnek és a léleknek harmóniában kell állania egymással. Egyik a másik nélkül nem őrizheti meg épségét, egészségét. Szállóigévé vált a mondás: „Ép testben ép lélek.”

Éppen erről a témáról hallgattam tavaly ősszel egy rádió-előadást, amikor utcakapunkon csengettek. Kinéztem, és megörültem a Pestről érkezett látogatómnak, mivel tíz éve is van annak, hogy utoljára találkoztunk. A nálam huszon-egynéhány évvel fiatalabb tanár ismerősöm, aki már nagyapa, körülményesen tért rá jövetele céljára. Unokája került bajba, bajával pedig kórházba, mégpedig egyikből a másikba. Türelmesen végighallgattam, és nem szóltam közbe, hiszen én nem vagyok orvos, ő jól tudhatta ezt. Végül megjegyez-te, azért fordult hozzám személyesen, mert emlékezett rá, hogy orvosi körökben nagy az ismeretségem, s abban bízok, tudok majd orvost ajánlani, aki gyógyírt találhat unokája betegségére.

A szerkesztő jegyzete Forradalmaink

Néha dübörgők, villámlók, máskor alig észrevehetőek; lehetnek eget-földet megremegtetők vagy csupán bensőnkben elhalók, szinte nyomot sem hagyók. Nevezhetők mégis mind forradalmaknak? A néhány napja lezajlott ünnepek egyik szónoka szerint mindenképp. Azt mondta: tulajdonképpen állandóan forradalom van. Hol erősebb, hol gyengébb, de folyamatosan, mindig. Olykor robban, máskor csak visszafogottan szikrázik, de mindig forrong. Megszüntetni akar valami előzőt, meghaladottnak véltet, és létrehozni egy újat, lehetőleg egy sosem-voltat.

Sorolhatunk nagy, forradalmi dátumokat: 1848, 1956 – de vannak másmilyenek is. Forradalmi változást hozott 1945 és 1990 is, ráadásul lecsengésük után mindnél megérkezett ugyanúgy, mint a többenél, menetrendszerűen a csalódás. Hasonlóan zajlanak belső forradalmaink is. Valamiből elégünk van. Lehet az egy iskola, munkahely, foglalkozás vagy lakóhely, esetleg egy egész ország. Úgy érezzük: eleget tanultunk, eleget hajtottunk a munkahelyünkön, nem elég jó a lakásunk, a munkahelyi főnök, a környezet nem értékel kellőképpen – és akkor robbantunk. Néha zajosat, viaszhangosat, máskor csak úgy belül. Aztán a létrejövő változások vagy igazolják a várakozásunkat, vagy nem. Ha sikerül, akkor győztünk, de az is lehet, hogy kezdetben igen, később viszont kevésbé.

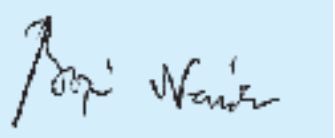
A megválaszolandó kérdés manapság nem az, hogy hogyan kell sikeres forradalmat csinálni, hanem az, hogy egyáltalán kell-e. Azaz: csitítsuk-e el indulatainkat, tördöljünk bele a helyzetbe, nyugtassuk magunkat a „nem érdemes itt semmit se csinálni, úgyse változik semmi” magyarázattal, vagy tegyünk is valamit. És ha

teszünk, akkor az dühödt csapkodás legyen magunk körül, toporzékoljunk, ordítsuk ki magunkból az elégedetlenséget, rúgjuk fel a széket, borítsunk asztalt, vagy válasszunk valami más módszert.

A néhány nappal ezelőtti ünnepi megemlékezések különféle szónokaitól különféle megoldásokra hallhattunk javaslatokat. Elhangzottak olyan értékelések, miszerint a dolgok mifelénk alapvetően jól mennek, a gazdasági világválság okozott némi gondot, de már megkezdttük a kilábalást, és ha a jelenlegi felállás folytatódhat, akkor minden rendben lesz. Aztán hallhattunk olyat is, hogy aki jelenleg politikai vezető, netán benn ül a parlamentben, szinte mind elítélhető lenne valamiért. Ki kell takarítani a közéletet, és a közéletből mindenkit, aki az elmúlt húsz évben szerepet vállalt, gyökeres változásokra van szükség. És megfogalmazódott az igény gyors, hatékony, alkotmányos, biztonságos változtatásra is. Olyanokra, amelyek nem veszélyeztetnek emberéleteket, családokat, növelik a valós értékek elismerését, a szociális biztonságot. Változtatni mindenképp kell, a dolgok így nem mehetnek tovább, ezt valamennyien elismerték – de hogy a változtatások mennyiben legyenek forradalmiak, arra nézve csupán ajánlások hangzottak el.

Választani ugyanis, a lehetőségek között is, nekünk kell. Választási lehetőség előtt állunk – vagy hagyjuk, hogy mások döntsenek helyettünk? Hagyjuk, hogy ismét „elzúgjanak forradalmaink”?

Jó lenne végre érezni a valódi győzelem ízét.

Gyógyír

Nagy a gyanúm, hogy unokádnak nemcsak testi, hanem elsősorban lelki bajai vannak – szóltam meg elgondolkozva. – Helyesebben: testi bajait a lelki bajok idézik elő. Beajánlhatom én őt két, vagy ha tetszik, három orvosprofesszor ismerősömnnek is, hozzájuk is vidd el unokádát. Együttal azonban – ha úgy gondolod, és persze, unokád szülei is – megadom az egyik neves ideggyógyász tanár ismerősöm nevét, címét. Rádásként – nyújtottam át egy akkor sebtében megírt cédulát – itt egy paptanár telefonszáma, címe, aki, ha más már nem, ugyan-csak segíthet unokád baján, panaszán. Búcsúzáskor, kikísérve a kapuig, végül hozzátettem: – Kedves barátom, hit nélkül nem megy. Ha bármely realitást el akarunk érni, meg akarunk valósítani, akkor hinnünk kell benne. Biztasd tehát az unokádát, erősítsd meg hitében, hogy meggyógyul. Persze csak akkor, ha ő is akarja.

Nemrégiben levelet hozott tőle a postás: unokájára mind a két gyógyír hatott. Orvosai szerint is meggyógyult. Köznapien fogalmaztak: „Az Ön unokája makkegészséges!” Levele végén persze megírta, hogy akár addigi kezelő orvossai, a pszichológus főorvos és a paptanár professzor is,

több alkalommal foglalkoztak unokájával. A hatás leírhatatlan volt. Unokája háláját nem kerülhetem el. Válaszomban megírtam, nekem hálával nem tartozik. Akkor jár el helyesen, ha a környezetében hasonló lelki betegséggel találkozik valakinél, ő is próbáljon segíteni másokon. A megértés, a jó szó, a mások panaszainak, bajainak meghallgatása, már az is egy lépés a gyógyulás felé.

Gyógyír, gyógyszer minden bajra, betegségre van. Úgy hiszem, hogy e mondat után a Tisztelt Olvasó a most fennálló és naponta megoldásra váró össznépi bajainkra gondol. Társadalmunk jelenlegi bajai azonban bonyolultak, összetettek. Igaz, ehhez is kellene az egészségügy rendbetétele és még sok minden. Megrendült az építmény, amelyet mi Bizalomnak, Erkölcsiségnek, Etikának nevezünk. Amikor majd ez a három fontos dolog szilárdan helyreáll, erre az alapra megkettőzött szorgalommal építi fel a társadalom a többség által megálmodott és erősen kívánt, magáénak érző-tudó országot.

Sokkal merem hinni, hogy a közeli jövőben lerakhatjuk az új, bizalomra, erkölcsre, etikára épülő magyar társadalom alapjait. Addig pedig ne átkozódjék, sebeit se nyalgassa senki, hanem tegye a dolgát legjobb tudása, tiszta lelkiismerete szerint.

Bíró András

Lakossági fórum az erzsébetvárosi felszíni vízelvezetésről

Pénteken, március 12-én délután a Bolyai János Általános Iskolában lakossági fórumot tartottak *T. Mészáros András* polgármester kezdeményezésére. A téma a nemrég elindult EU-s fejlesztés, a RÁVNA felszíni vízelvezetési projekt volt.

Antunovits Antal, a terület önkormányzati képviselője házigazdaként elmondta, hogy az érintettek tapasztalhatták már: a munkagépek a Piroska és Eszter utcában elkezdtek az

árkok kialakítását és az elvezető rendszer kiépítését.

A fórumon részt vettek a tervező cég, a műszaki ellenőr és a kivitelező képviselői. Az érintett utcákban lakók elsősorban arról érdeklődtek, hogy az utcájukban milyen műszaki megoldások várhatók, és hogy hogyan történik a kapubejárók helyreállítása. Kérdésként merült fel az is, hogy várhatóan mikor kerül sorra egy-egy adott utca. A kivitelezésben résztvevők elmondták, hogy előzetesen mindenkit

értesítenek, tehát lesz idő felkészülni a munkákkal járó ideiglenes kellemetlenségekre.

Kérdések hangzottak el a szennyvízcsatorna projekttel történő összehangolásról is. A fórum résztvevőit tájékoztatták, hogy a közbeszerzés folyamatban van, és az a cél, hogy összehangoltan, a lehető legkevesebb zavarással történjenek a munkák.

A szennyvízcsatorna projekt indulása előtt újabb lakossági fórum várható.